

Aan de heer Van Quickenborne
Vice-eersteminister en minister van Justitie en Noordzee

Aan mevrouw Verlinden
Minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing

Aan de heer Vervoort
Minister-President van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Aan de heer Dalle
Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media

Aan de heer Smet
VGC-collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

betreft : Statement: jongeren & politie
datum : 29 maart 2021

Geachte vice-eersteminister Van Quickenborne
Geachte minister Verlinden
Geachte minister-president Vervoort
Geachte minister Dalle
Geacht collegelid Smet

We schrijven u, omdat we de verhalen over jongeren en politie beu zijn. Wie we zijn?

Wij zijn de jongeren, die schrik hebben onrechtvaardig behandeld te worden door politieagenten.

Wij zijn de jeugdwerkers, die moeten luisteren naar verhalen van jongeren die geschokt vertellen hoe ze zonder aanleiding gefouilleerd werden.

Wij zijn mensen en organisaties, die vinden dat het zien van een agent een gevoel van veiligheid zou moeten oproepen, geen gevoel van boosheid, frustratie of angst.

De verhouding tussen politie en jongeren is al jarenlang verzuurd en vol wantrouwen. Smartphones en sociale media maken dat we vandaag vanop de eerste lijn kunnen zien dat er iets grondig mis zit. Maar aan het eigenlijke verhaal is de afgelopen decennia niets veranderd.

Nog steeds voeren politieagenten veelvuldig identiteitscontroles uit bij jongeren – niet toevallig vooral bij jongeren die in onze meest kwetsbare wijken wonen. Die controles worden noodzakelijk, onschuldig en routineus genoemd.

Controle na controle krijgen jongeren elke keer een beetje meer het signaal dat ze niet vertrouwd worden, dat ze strenger behandeld worden dan anderen, dat er niet in hun onschuld-tot-het-tegendeel-bewezen-is geloofd wordt.

Dat leidt tot wantrouwen tegenover de politie, officiële instanties en bij uitbreiding de samenleving die die politie vertegenwoordigt.

Heel wat Brusselse jongeren krijgen in hun leven te maken met een hele resem aan harde en minder harde confrontaties met de politie. Spanningen waar ze zelf bij betrokken zijn of waarvan ze getuige zijn. Het verbale en fysieke geweld en het gevoel van onrechtvaardigheid maken bijna vanzelfsprekend deel uit van hun leven. Daar kunnen we niet aan toegeven.

Dat het wantrouwen leidt tot problemen tussen jongeren en politie, dat hoeven we niet meer te vertellen. Dat dat wantrouwen uiteindelijk leidt tot minder kansen, minder weerbaarheid en minder zelfredzaamheid. Daar kunnen we niet aan toegeven.

Jongeren worden systematisch gecriminaliseerd. Wanneer er iets misloopt tijdens een politie-interventie, wordt meteen gesuggereerd dat de persoon in kwestie in fout was. Verkeersovertreding? Onder invloed? Agressief gedrag? De 'man van 16 jaar oud gekend bij onze diensten' is een vertrouwde reactie. Wat achteraf de waarheid blijkt, doet er dan niet meer toe: de toon is gezet en media doen vlotjes mee. Zo worden jongeren weggezet als criminelen die nog gepakt moeten worden.

We horen dan ook steeds vaker dat het misloopt. Dat kinderen en jongeren om het leven komen of traumatiserende ervaringen hebben in contact met de politie. Klachten, als die al ingediend geraken, verdwijnen in de zwarte doos van 'de tuchtprocedure'.

We merken die problematische relatie niet enkel op bij jongeren, maar ook in de omgang met andere groepen die buiten het referentiekader vallen van de meerderheid van onze politiemensen.

Die problematische relaties reiken verder dan 'enkele rotte appels' binnen de politie of binnen 'de jongeren': het wantrouwen is een structureel probleem, en structurele problemen verdienen structurele oplossingen.

We vragen aan jullie, politici, een structurele aanpak van deze malaise. We geloven dat we die cirkel van wantrouwen samen kunnen en moeten doorbreken.

Meer en meer mensen staan klaar om met grote en kleine initiatieven te werken aan wederzijds begrip en vertrouwen. En dat werkt.

Maar tegenover ieder initiatief staat een respectloos ervaren behandeling, een controle waar geen uitleg voor komt, of een klacht die nooit gemaakt kon worden. En dat werkt tegen.

De problemen zijn groot, en verdienen grote oplossingen. We vragen aan jullie, beste politici, een groot engagement om voor die grote oplossingen te zorgen.

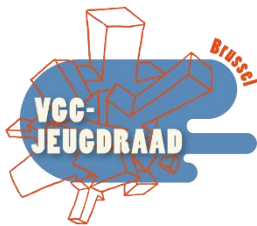
Betrek àlle betrokken partijen in een structureel verhaal. Luister naar jongeren, jeugdwerkers, agenten, magistraten, lokale politici. De wil om samen te werken aan oplossingen is groot.

Communiceer daarover. Uitvoerig. Jongeren hebben nood aan een duidelijk signaal. Vertrouwen herstellen begint bij oplossingen zien.

Zodat iédereen die de politie voorbij ziet rijden zich beschermd kan voelen. Daar willen we het verhaal naartoe zien evolueren.

Met vriendelijke groeten,

VGC-jeugdraad, JES Brussels, Foyer, Circus Zonder Handen, Nakama, Pilar, Samen voor Morgen, Jeugd en Muziek Brussel, Maks, Cultureghem, Lasso, Vlaamse Dienst Speelpleinwerk, Bekile Jeugdwerking, Kuumba, Filemon, Molenbeek Rebels Basketball, Groep INTRO, Foyer des Jeunes, Bien ou Bien, Scouts en Gidsen Brussel, Chirojeugd Vlaanderen, Cachet, Jeugdhuizen Ondersteuning Brussel, Platform Stop Etnisch Profileren, Vlaamse Jeugdraad, D'Broej, Minderhedenforum, Promo Jeunes, Promo Jeunes AMO

Op initiatief van de jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Bekile
Jeugdwerking

KUUMBA
VLAAMS - AFRIKAANS HUIS
LA MAISON AFRICAINE - FLAMANDE

GroepINTRO
SAMEN RICHTING GROEI

De Brusselse
Jeugdhuizen

Stop
Etnisch
Profileren

d'broej

MINDERHEDEN
FORUM

